

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mieli parapijiečiai ir svečiai,

Sveikinu visus švenčiančius Lietuvos Nepriklausomybės šimtmetį! Sveikinu ir linkiu, kad Lietuva ir jos žmonės būtų Dievo karalystės planuose. Manau, kad švenčiant reikia ne tik pramogauti, minėti, bet ir melstis, kad suprastume, kaip mūsų šalies istorijoje veikė ir veikia Dievo Apvaizda ir kaip turime veikti, t. y. atsiliepti į mylinčio Dievo veikimą, mes, kiekvienas. Daug gražių žodžių bus išarta, trispalvės vėliavos spalvos sutiks ir lydės įvairiomis formomis, savyje atrasime pasididžiavimo ir buvimo Lietuvos piliečiais džiaugsmą. Taip ir turi būti! Tačiau pasibaigus šventėms, o juk visos šventės kažkada pasibaigia, vėl sugrįšime prie kasdienių darbų kuriant, palaikant ir išsaugojant Lietuvą.

Džiugu pastebėti, kad bent jau šiais metais aki-vaizdžiau suprantame, kad Lietuva tai ne tik Vilnius, Kaunas ir Klaipėda. Lietuva yra ir Krekenava, ir Upytė, ir Vadaktėliai. Ir čia, ir kitur gyvena Lietuvos žmonės, galbūt nerodomi „Stiliaus“ laidose ir nefotografuojami „Žmonės“ žurnale, bet tikrai ne vien „24 valandų“ ar „Valandos su Rūta“ problematiški herojai. Mes, čia gyvenantys, taipogi kuriamo, puoselėjame ir gražiname Lietuvą, kas kuo galime, savo darbu, verslumu, talentais, tradicijų puoselėjimu ir aplinkos gražinimu. Mums patinka Vilnius ir Kaunas, bet dar labiau patinka mūsų Nevėžio juosta, piliakalnių grožis ir ta erdvė, neužteršta automobilių dujomis, kurioje atpažįstame ir atsipažįstame vieni kitus, kaimy-

nus, draugus, bendradarbius, gyvenančius šalia su savo šeimomis, džiaugsmiais ir rūpesčiais.

Mums svarbūs ir reikalingi mūsų darželiai, mokyklos, bažnyčios, seniūnijos, kultūros namai, ambulatorijos, paštai, kirpyklos, bibliotekos, bendruomenių namai, nors jie nėra tokie gausūs lankytojų ar dalyvių skaičiumi, bet tai vietos, kur mes susitinkame vieni kitus, susitinkame su Lietuva. Daug ką galima globalizuoti, internetizuoti ar mobilizuoti, tačiau žmonių santykių ekonomizuoti nederėtų. Visada lieka dalelė paslapties, kaip viena ar kita širdis atsilieps į esančio šalia širdį, ką pasakys žvilgsnis ar rankos paspaudimas, ne virtualus, bet tikras, toks kaip gyvenimas, kaip kasdienybė, įsispraudusi tarp švenčių ir šventadienių. Lietuvos

meilė prasideda nuo savęs paties, savo šeimos, savojo kiemo, savo kaimynystės, savos parapijos, savos seniūnijos, savojo rajono. Tų vietų, kurios yra savos, kurias vadiname „namais“, „gimtine“, „tėviške“.

Kalbama apie „idėją Lietuvai“, o aš noriu pasiūlyti idėją Lietuvos žmogui. Kokia ji? Tai prasidėjusi gavėnia – laikas, kuriame daugiau ir nuoširdžiau bendraujame maldoje su Dievu, šiek tiek mažiau vartojame sau ir dėl savęs pasninkaudami ir dažniau pastebėdami ir atsigręždami į kito teisėtus lūkesčius ir poreikius, ką tradiciškai vadiname artimo meile ir išmalda. Septynios savaitės susitelkimo ir atgailos tam, kad atrastume, kas iš tiesų keičia gyvenimą ir Lietuvą, o tai ne kas kita, kaip perkeistos mūsų širdys ir mąstymas, kitoks požiūris į Dievą, į žmogų, į daiktą. Gavėnia taipogi baigiasi švente – Prisikėlimu, Velykomis! Baigiasi, bet kartu ir prasideda, kaip naujo/atnaujinto gyvenimo pradžia, kaip prasidėjęs naujas Lietuvos Nepriklausomybės šimtmetis.

O Stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina, Malonių Versme, lydėk mus, Lietuvos žmones gavėnios kelionėje į Prisikėlimo rytą, į tikrąją laisvę ir Nepriklausomybę Dangaus Namuose/Tėvynėje. Amen.

NESMERKITE MANĘS

*Nesmerkite manęs, kad Lietuvą myliu lyg Dievą,
Jos pulsą visada širdim jaučiu.
Aš jos siekius, vargus nešiojuosi kas dieną,
Su ja džiaugiuos, su ja skausmus kenčiu...*

*Kai knygnešiai neleido jai vergijoj dusti,
Ir man alsuoti darėsi lengviau.
Kai Baltijos kely su Trispalve stovėjau –
Ir ji tada atsikvėpė lengviau...*

*Kai tremtyje, vienutėse turėjo mirti,
Didžiam skausme vos plakė man širdis...
Tad negaliu jos nemylėti ir neginti,
Kai šiandien laisvės varpą aš ir tu girdi...*

*Įaugau aš į ją kaip ažuolas į žemę –
Gyventi einam tuo pačiu keliu.
Nesmerkite, jei Lietuvą myliu kaip Mamą –
Kitokis šiandien būti negaliu.*

Vincas Steponavičius

Ķun. Gediminas Janėūnas

GALIMYBĖ SKIRTI 2% GPM PARAPIJAI

2017 metais, skirdami 2% gyventojų pajamų mokesčio Krekenavos parapiją parėmėte 1 949,92 Eur, Upytės parapiją – 439,26 Eur, Vadaktėlių parapiją – 45,71 Eur. Nuoširdžiai dėkodami kviečiame ir šiemet tokiu būdu svariai prisidėti prie parapijų gyvavimo. Tai galite padaryti keliais būdais:

 mokesčių inspekcijoje,

 internetinės bankininkystės pagalba prisijungdami prie Valstybinės mokesčių inspekcijos EDS sistemoje, užpildydami FR0512 formą mūsų bazilikos gale po sekmadienio šv. Mišių gale ir parapijos raštinėje jos darbo metu. Atvykdami turėkite asmens dokumentą.

Parapijų kodai:

 Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija – 191260418
 Upytės Šv. Karolio Boromiejaus parapija – 191261858
 Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapija – 191262198

SAUSIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Kalėdinis laikotarpis nesibaigia atvertus pirmąjį sausio mėnesio kalendoriaus lapelį. Jis tebesitęsia visą mėnesį ir todėl metų pradžia mums toliau dovanoja galimybę pasidžiaugti Išganytojo gimimu, skambant mūsų Viešpaties gimimą šlovinančioms giesmėms. Pirmąjį mėnesio sekmadienį, sausio 7 d., mus tradiciškai aplankė Trys Išminčiai, atnešdami dovanų auksą, smilkalus ir mirą. Šiais metais pastarųjų turėjo visi, kurie spalio mėnesį lankėsi Šventojoje Žemėje. Klebonas kun. Gediminas Jankūnas homilijoje kalbėjo apie dažnai geriau nei vardas žmogų apibūdinančias pravardes, tuo patikslindamas liaudyje įprastai vadinamų Trijų Karalių apibūdinimą. Po šv. Mišių mažiausiųjų laukė šventė parapijos namuose, kur būta ir vaišių, ir žaidimų, ir dovanų. Nepailstantis parapijos jaunimas ir jų veiklos koordinatorius Kęstutis Lapiniauskas regis tokias šventes sukuria lengva ranka, bet tai yra didelis ne vienerių metų įdirbis, kad viskas vyktų sklandžiai ir būtų turininga ir ne tuščia.

Dar rudens viduryje sulaukėme mūsų kraštiečio istoriko Deimanto Ramanausko iniciatyvos surengti paskaitą parapijos namuose apie mūsų krašto savanorius. Bendraujant elektroniniais laiškais paskaita ėmė virsti konferencija, kurioje Deimantas norėjo pristatyti ir naujus istorinius faktus apie pirmąjį Krekenavos paminėjimą istoriniuose šaltiniuose, ir pasidžiaugti iš Australijos atsisiųsta tarpukario Krekenavos žydų bendruomenės atsiminimų knyga. Besibaigiant metams nusprendėme, kad geriausia data tokiam renginiui bus Laisvės gynėjų diena – sausio 13-oji. Tą šeštadienį į 12 val. šv. Mišias susirinko nemažas būrys Panevėžio rajono šaulių, Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos mokinių, krekenaviškių ir miestelio svečių. Pasimeldę už gynusius Lietuvos laisvę, susibūrėme prie simbolinio laužo puodeliui karštos arbatos, sugiedojome Tautinę Giesmę užtraukėme ir keletą lietuvių liaudies dainų. Parapijos salėje istorinę konferenciją pradėjo buvusi istorijos mokytoja Aldona Juozapaitienė, priartinusi mus prie mūsų krašto Laisvės gynėjų ir jų istorijos, paminėdama svarbiausius faktus apie kritusius už šalies nepriklausomybę. Istorijos mokslų magistras, Kauno IX forto darbuotojas Deimantas Ramanuskas savo pranešimą pradėjo iš labai toli, net 14 amžiaus, kuomet iki mūsų krašto atkeliavau plėšikauti

kryžiuočiai ir istoriniuose šaltiniuose buvo pirmą kartą paminėtas Krekenavos pavadinimas. Kaip sakė klebonas kun. Gediminas, padėjęs Deimantui susidoroti su senaisiais žemėlapiais kompiuterio ekrane, tą dieną mes „perrašėme“ istoriją, kadangi tądien mūsų svečias mums įrodė, jog pirmasis Krekenavos paminėjimas įvyko keletą dešimtmečių anksčiau, nei buvo žinoma. Apie tai ir kitus konferencijoje nuskambėjusius faktus labai tikimės atskiro Deimanto straipsnio artimiausiame laikraščio numeryje, nes man nedrašu būtų jais manipuliuoti neturint po ranka šaltinių. Projektoriaus ekrane bekintant senosios Krekenavos vaizdams istorinėse fotografijose, išgirdome apie knygą, kurion savo prisiminimus sudėjo Krekenavos krašto žydai, karo metu pasitraukę į Pietų Afrikos Respubliką. Ši knyga parašyta anglų kalba, todėl istorikas tikisi inicijuoti jos profesionalų vertimą ir vėliau pateikti Lietuvos visuomenei. Kadangi prieš renginį būta šiek tiek laiko, pasklaidžiau šį leidinį ir jau dabar žinau, kad tai bus be galo įdomus leidinys visiems, kurie domisi Krekenavos istorija XX a. pradžioje, kuomet mūsų mieste lyje klestėjo žydų verslas ir paslaugos. Man asmeniškai, vaikystėje klausydavusiai senelio Česlovo pasakojimų apie žydus Krekenavoje, tai buvo tarsi visų tų pasakojimų patvirtinimas, todėl labai artimas. Kad ir kaip banalu, bet tai tikra tiesa, kad visi privalome žinoti savo krašto istoriją. Ir labai džiugu, kad Deimantas grįžta prie savo šaknų, savojo krašto, juo domisi ir kitiems tą ugnelę nori perduoti. Tikimės ir tolimesnio bendradarbiavimo ateityje!

Sausio 15-ąją į kasmėnesinius Švč. Mergelės Marijos atlaidus rinkosi parapijiečiai ir atvykę piligrimai. Vyskupas emeritas Jonas Kauneckas, aukojęs šv. Mišias, homilijoje kalbėjo apie maldos galią išgelbėti pasaulį, o savo giesme džiugino gretimos Ramygalos parapijos choras, vadovaujamas Manto Masioko. Susirinkę bendrai agapei visi pratęsė bendrystę ir pasidžiaugė buvimu kartu.

Sausio 21 d., po sekmadienio šv. Mišių įvyko atviras viešas ekonominės ir pastoracinės tarybų posėdis, kuriame galėjo dalyvauti kiekvienas parapijietis. Posėdžio metu parapijos katechetė Svajonė Lapiniauskienė ir pastoracinės tarybos sekretorė Daiva Adamkevičienė pristatė įvykusias praėjusių metų veiklas, nustebindamos, kiek daug ir įvairių dalykų vyksta mūsų para-

pijos namuose. Kartu buvo pristatytas ir aptartas šių metų sielovadinių veiklų planas, kuriame buvo išskirti prioritetingos veiklos ir renginiai. Po to sekė ekonominės tarybos sekretorės Zitos Vasiliauskienės praėjusių finansinių metų ataskaitos pristatymas. Klebonas kun. Gediminas pakomentavo specifinius projektus, iš kurių vieną įgyvendiname kartu su Panevėžio rajono savivaldybe, įrengiant lauko erdvę ir alpinariumą prie „Vilties“ salės. Kiti įvykę didesni patalpų gerinimo darbai – grindų įrengimas didžiojoje parapijos salėje, svetainės įrengimas, „Vilties“ salės apdaila. Tarybos nariai išreiškė nuostabą, kaip smulkiai yra vedama finansinė apskaita, reikalaujanti didelio dėmesingumo ir laiko kaštų, tačiau atsiperkanti skaidrumu ir tikslingu lėšų panaudojimu. Buvo išsakyta nuomonė, kad parapijiečiai galėtų aktyviau pasinaudoti galimybe pasikviesti kleboną į savo namus susipažinimui, namų pašventinimui, kartu pakviečiant tai padaryti ir ne tokius drąsius savo kaimynus. Posėdžio metu pasidžiaugta, kad ir mūsų žmonės, ir atvykstantys svečiai pakankamai sąmoningai ir dosniai aukoja, suprasdami, kad be to bazilikoje ir parapijoje nebūtų tokios kultūros, kokią turime dabar, jeigu jos neparemtume savo aukomis. Klebonas pasidžiaugė parapijos persona-

lo, ekonominės ir pastoracinės tarybų narių, parapijos savanorių, rėmėjų ir kitų nuoširdžiu darbu ir indėliu, kuriant Dievo Evangelijai atvirą tikėjimo bendruomenę, taipogi priminė, kad šis pirmas viešas tarybų posėdžio formatas bus naudojamas ir ateityje, ypač supažindinant parapijiečius su vykstančiu bazilikos remonto projektu ir jo darbais. Kviečiame parapijiečius ir toliau aktyviai domėtis, klausti, remti mūsų parapijoje vykstančias veiklas, pagal galimybę į jas įsitraukiant, palydint jas nuolatine malda.

Sausio 28 d., sekmadienį, šv. Mišios buvo aukojamos ne tik Upytėje ir Krekenavoje, bet ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijos bažnytelėje. Kartą į mėnesį vykstančios šv. Mišios yra labai laukiamos, todėl ypatingai jaukios ir šiltos.

Parapijos „Caritas“ džiaugiasi galėdamas pasiūlyti funkcinę lovą, tinkamą slaugomam ligoniui, kuriam reikalinga nuolatinė priežiūra. Dėl pasinaudojimo tokia galimybe prašome kreiptis į Akveliną Pogūžinskienę.

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* antrosios knygos

ATSTATYMO ĮRANKIAI.

75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE

JŪSŲ STATYBŲ PROJEKTAS

Ką mes statome? Bažnyčias... taip? Lyg ir taip. Tam tikru savo viešos tarnystės metu Jėzus pasiima savo dvylika mokinių į kelionę. Tai viena ilgiausių kelionių Jo, kaip suaugusio žmogaus, gyvenime, ir tikriausiai viena iš tolimiausių, į kurią mokiniai kada nors būtų leidęsi savarankiškai. Jie vyksta į netikėtą vietą – Pilypo Cezarėją, kuri buvo to meto Las Vegasas, pripildytas steroidų. Pagrindinė tos vietos atrakcija buvo šventykla, pastatyta priešais didžiulę olą, kuri leidžiasi į neišmatuojamą gylį, tarsi bedugnę skylę. Ši grotą, arba šventyklą, dedikuota graikų dievui Panui. Kultinis šio dievo garbinimas buvo ypatingai laukinis, pritvinkęs hedonizmo ir netgi žiaurumo. Vietiniai šią vietą vadino Hado (pragaro) vartais. Buvo tikima, kad tai durys į požemių pasaulį. Ironiška, ši vieta taip pat yra Jordano upės ištakos. Jėzus nusiveda savo mokinius ten ne pamokslauti ar mokyti, ne ką nors išgydyti ar atversti nors vieną sielą. Jis nusiveda juos ten paklausti dviejų klausimų. Pirmas klausimas skamba taip: „Kuo žmonės kalba esant Žmogaus Sūnų?“ (Mt 16, 13). Mokiniai neturi trumpo atsakymo: „Vieni – Jonu Krikštytoju, kiti – Eliju, dar kiti – Jerimiju ar vienu iš pranašų“ (Mt 16, 14), kitaip tariant, ten yra nemažai sumaištis apie tai, kas Jis yra. Tada Jėzus paklausia klausimą, kuris labiausiai jį domina: „O kuo jūs sakote mane esant?“ (Mt 16, 15). Petras atsako: „Tu esi Kristus, Sūnus gyvojo Dievo“ (Mt 16, 16).

Ir tai yra pirmas kartas, kada jiems pavyksta teisingai suprasti, kas Jėzus iš tiesų yra. Tai didi akimirka, ir Jėzus ja pasinaudoja paskelbti savo svarbią žinią. Tai viena svarbiausių visų laikų žinių, kaip kad Dievo paskelbi-

mas Abraomui, kad Dievas yra; kaip kad Jo paskelbimas Mozei, kad yra įstatymas; kaip kad Jo žinia Dovydui, kad jo sostas gyvuos per amžius; arba Jo žinia Marijai, kad Jis siunčia savo Sūnų. Ši žinia prilygsta pastarosioms, ji tokia svarbi. Jis sako:

*Aš sakau tau: tu esi Uola ir ant šitos Uolos
aš pastatysiu... (Mt 16, 18)*

Luktelkite. Jeigu užaugote bažnyčioje, jūs girdėjote tai daugelį kartų, todėl yra lengva to neišgirsti arba priimti kaip įprastą duotybę. Kadangi jūs žinote tai, tai jūs taip pat žinote, kad Jis ruošiasi pastatyti savo... Sustokime.

Jeigu Jėzus norėjo paskelbti, ką Jis ruošiasi statyti, būtų suprantama numanyti, kad Jis tai būtų pavadinęs tradiciniu vardu, kaip kad sinagoga arba šventykla. Pavyzdžiui: „Ej, vaikinai, tai, ką aš ruošiuosi pastatyti, bus nauja šventykla.“ Bet tai nėra tai, ką Matas mums sako, kad Jis pasakė. Vietoj to, Matas panaudojo labai įdomų žodį, žodį, kuris iki tol nėra randamas Naujajame Testamente. Jis pasakė: „Aš pastatysiu savo *bažnyčią*.“ Taigi, dar kartą perskaitykite: „Aš pastatysiu savo Bažnyčią ir Hado nasrai jos neįveiks“ (Mt 16, 18).

Kitaip sakant, Jėzus atskleidžia mokiniams esmę – tai visų didžiausia žinia, pats didingiausias dalykas, tai yra planas, ir tai yra *visas* planas. Likusią istorijos dalį, t. y. tai, ką Dievas žada daryti, ir niekas, netgi Hado vartai (prie kurių mokiniai šiuo metu stovi; kaip kietai tai turėjo atrodyti?) nesutrukdys šio plano. Jis tik judės ir augs, augs ir judės pirmyn. Ir niekas negalės jo sustabdyti.

Žodis, kurį Matas panaudoja, yra graikiškas žodis *ek-klesia*. Bet anglišką žodis „bažnyčia“ nėra *ek-klesios* vertinys. Šis graikiškas žodis buvo naudojamas nusakyti su-

sirinkimams arba susitikimams tam tikros vietos žmonių kokiam nors specialiam tikslui, įprastai pilietiniam ar visą bendruomenę liečiančiam dalykui. Paprastai šis terminas buvo vartojamas įvardinti miesto tarybos susirinkimą arba tokį susirinkimą dėl tikslo, kurio metu priimti sprendimai darytų įtaką visai parokiškai (atsiminkite, parapija/kaimynystė), ne tik *ekklėsiai*, arba susirinkusiems. Ir čia yra tai, ko *ekklėsia* nereiškia – tai nėra pastatas. Iš kitos pusės, angliškas žodis „bažnyčia“ kyla ne iš graikiško *ekklėsia*, bet iš vokiško žodžio *kirche*, kas yra pastatas.

Kun. Michael: *Atleiskite, aš visai nenoriu pasirodyti. Visiškai nemoku vokiečių kalbos ir seminarijoje neišlaikiau graikų kalbos egzamino, aš tik noriu perduoti esminę mintį. Dėl šios minties taip dažnai yra buvę tiek sumaištis ir netgi konfliktų, kad ją verta dar kartą išryškinti – Kristus pažadėjo pastatyti *ekklėsia* (Bažnyčią), ne *kirche* (pastatą). Jėzus yra Dievas, taigi Jis galėjo daryti ką tik nori, tačiau Jis nepastatė nė vienos bažnyčios (pastato) ir Jis niekada neprašė ką nors tai padaryti. Jis nepraleido nė vienos savo tarnystės minutės rinkdamas pinigus, kad pastatytų ar išlaikytų bažnytinį pastatą. Jis atėjo kurti *ekklėsia* (Bažnyčią).*

Bažnyčia yra judėjimas. Statybų projektas, į kurį mes įsitraukiame kartu su Jėzumi, nėra pastato statymas ar muziejaus priežiūra; tai ne paminklas, į kurį reikia žiūrėti ar vieta, kurią reikia aplankyti. Tai judėjimas. Taigi, ji turi judėti. Ir tai yra augantis judėjimas augančių mokinių, kurie patraukia daugiau žmonių dar nesančių mokinių jais tapti.

Tai ir yra Bažnyčia, kuri taip aiškiai yra aprašyta Apaštalų darbuose: gyvybingas susirinkimas, galingas judėjimas, su pasaulį keičiančia misija.

Esame dėkingi Šiaurinės bažnyčios Atlantoje pastoriui Andy Stanley už šio klausimo negrinėjimą jo nuostabioje knygoje „Gelmė ir plotis“. Nors negalime sutikti su viskuo, kaip jis interpretuoja Bažnyčios istoriją, jis vis dėlto pastebi, kad pakankamai greitai istorijos bėgyje bažnytiniai žmonės ėmė griauti šį planą. Bažnytiniai

žmonės taip dažnai nori kontroliuoti Bažnyčią, kurią surenka Jėzus, ir įkišti ją į pastatus, kuriuos pastatome daugiausia dėl savęs pačių.

- *Ekklėsia* (Bažnyčia) yra netvarkinga; pastato žmonės nori ją padaryti tvarkinga.
- *Ekklėsia* (Bažnyčia) yra nenuspėjama; pastato žmonės nori ją susisteminti, sukoduoti ir padaryti ją visiškai nuspėjama.
- *Ekklėsia* (Bažnyčia) yra procesas; pastato žmonės nori užbaigtos struktūros, jie nori pastato, kuriame gyvena gerai suorganizuota ir nusistovėjusi bendruomenė. Bet juk Bažnyčia yra statyba. Tai statybos projektas.

Ir nemanykite, kad tai tik sena istorija. Tai vyksta daug kur parapijose, ir kiekvieną dieną. Mes patys taip darėme daugiau prarastų metų, negu norėtume pripažinti. Iš kitos pusės, kada pamėginame statyti *ekklėsia* (Bažnyčią), pasirodo, tai nėra lengva.

Paklauskite savęs tokių klausimų:

- Ar darome pamatuojamą įtaką mūsų bendruomenėje, ar tiesiog patarnaujame savo nariams?
- Ar esame susitelkę misijai, ar siekiame daryti viską, kaip esame įpratę?
- Ar esame tam, kad išsaugotume mūsų sutrūkinėjusias sistemas, ar norime eiti ten, kur Dievas mus laimintų?
- Ar mes paprasčiausiai susitinkame, ar mes judame?
- Ar esame pastatas (*kirche*), ar Bažnyčia (*ekklėsia*)?

Jeigu jūsų parapijos projektas yra statyti, renovuoti, remontuoti ar naujai išdekoruoti *kirche* (pastatą), tai gali būti labai girtinas, netgi kilnus, projektas. Tačiau tokiame projekte ši knyga mažiausiai bus naudinga. Iš tiesų, ji bus labiau kenksminga negu naudinga. Ji kenks jūsų pastato statymo projektui. Ji greičiausiai jus suerzins, tad turėtumėte nustoti ją skaityti dabar pat.

Bet jeigu jūs norite prisijungti prie Kristaus, statančio savo *ekklėsia* (ir Jis tai daro šiuo metu), skaitykite toliau. Čia pristatomi įrankiai padės jums statyti geriau.

STRATEGINIAI ĮRANKIAI

1. Nustokite kažkuo užsiiminėti, būkite ten

Liaukitės ir žinokite, jog Aš esu Dievas. (Ps 46, 10)

Jeigu dirbi parapijos tarnystėje, tikriausiai darai per daug. Nes yra daug ką daryti, ir tai privalo būti padaryta, ir kas kitas tą padarys? Tu turi tai atlikti, ar ne?

Kun. Michael: *Aš gyvai atsime nu vieną pavasario šeštadienį, kai sutikau (nenoriai) tuokti. Nenorėjau, nes santuoka buvo kaimyninėje parapijoje. Nuotaka, kuri manė, kad kita bažnyčia buvo gražesnė negu mūsų, nebuvo iš tiesų parapijietė, bet įsirašė į mūsų parapiją, nes jai reikėjo kunigo. Gražioji bažnyčia jo nedavė. Tai mane erzino, bet aš sutikau.*

Tą pačią dieną aš turėjau ir kitas vestuves mano paties bažnyčioje, taip pat išpažinčių klausymą ir vakarines Mišias. Buvo tikimasi, kad aš tarsiu žodį abejose vestuvėse jautriai ir nuoširdžiai, nors nė vienos poros gerai nepažinojau. Ir žinoma, turėjau pamokslauti savaitgalio

Mišiose. Viso šito žongliravimo viduryje man paskambino vyras, kurio niekada nebuvo sutikęs anksčiau, reikalavdamas (bent jau taip atrodė tuo metu), kad aš viską mesčiau ir važiuočiau suteikti Ligonio sakramentą jo senam miršančiam tėvui (jo tėvas jau buvo priėmęs Ligonio sakramentą keletą kartų). Tokie reikalavimai nėra retas dalykas. Giminaitis, kuris nedalyvavo toje situacijoje, pasirodo paskutinę valandą, kada jau nieko nebereikia daryti, ir toks skubus reikalavimas Ligonio sakramento tampa jo indėliu į situaciją. Tai yra tai, ką jie daro mirštantiesiems.

Man buvo sunku įsivaizduoti, kaip galėčiau išpildyti šį reikalavimą, bet, nepatikėsite, nusprendžiau pamėginti. Įsėdau į mašiną ir išvažiavau. Nelaimėi, pasiklydau neradamas adreso, tikriausiai todėl, kad, kaip ir vestuvės gražioje bažnyčioje, tai nebuvo mano parapijoje. Galiau-

siai nustojau blaškytis, nes rizikavau pavėluoti į vestuves ir jau beveik vėlavau. Nuotakos motina buvo ant nervų pakrikimo ribos, nes aš buvau labai netoli jos didžiosios dienos sugadinimo. Ir kadangi nebuvau savoje parapijoje, pati ceremonija nepraėjo taip sklandžiai. Niekas iš ten esančių nebuvo manimi patenkinti, nors aš tuo metu dariau geriausia, ką galėjau.

Kai grįžau namo klausyti išpažinčių, mirštančio tėvo vyras ten laukė manęs. Jo tėvas jau buvo miręs ir jis laukė, kad galėtų man tai pasakyti, ir pasakė užtektinai daug ir ilgai. Aš tiesiog ten stovėjau ir klausiausi. Ką kita galėjau padaryti, turėdamas prieš save gedintį šeimos narį? Visiškai nebeliko laiko klausyti išpažinčių, nors buvo laukiančių žmonių, ir aš buvau toks įsitempęs ir sumišęs vakaro Mišiose, kad mano homilija nebuvo labai rišli. Grįžau namo liūdnas, apgailėtinas ir išsekęs, o dar kitą dieną laukė sekmadienis.

Čia yra pamoka, kurią man reikėjo išmokti. Man nereikėjo mėginti padaryti visko, ką bandžiau atlikti tą dieną. Aš galėjau padaryti mažiau. Ir jeigu būčiau taip daręs, bučiau padaręs daug geriau. Jūs galite paklausti, ką aš galėjau pašalinti iš to scenarijaus? Tai labai geras klausimas. Tačiau atsakymas greičiausiai prasideda nuo teisingų ribų nustatymo. Aš tikriausiai galėjau rasti ką nors kitą santuokai gražioje bažnyčioje arba padėti man su išpareigojimais namuose. Aš tikriausiai galėjau tam reikiam vyrui, skambinusiam man, pasakyti, kad negaliu Ligonių sakramento suteikti tą dieną, ir pasiūlyti tik trumpai pasimelsti su juo telefonu. Jis tikriausiai nebūtų patenkintas mano atsakymu, bet bent jau aš nebūčiau išsikėlęs neišpildomų lūkesčių ir gaišęs laiko stengdama-

sis juos išpildyti. Aš, žinoma, galėjau skirti daugiau laiko savaitės bėgyje geriau pasiruošti savaitgalio homilijai, kad nereikėtų paskutinę minutę to daryti kartu su visais kitais dalykais. Man paprasčiausiai reikėjo nusistatyti geresnes ribas ir sėkmingiau jose darbuotis.

Tai dažna daugelio žmonių, kurie dirba sielovadoje, klaida. Dauguma iš mūsų norime padėti parapijiečiams ir patarnauti kitiems, ir tai, žinoma, yra priežastis, kodėl mes čia esame. Dauguma iš mūsų taip pat norime įtikti žmonėms, mes norime kitus padaryti laimingais. Ši tendencija visada bus problematiška, nes ji paremta faktu, kad žmonės gali būti labai reiklūs, ypač bažnyčioje (kur kaina gera ir priėjimas lengvas).

Mūsų parapijoje mes taip pat įsivėlėme į šias pinkles. Labai anksti išvystėme ir rūpinomės tūkstančiu veiklų ir programų (šalia to, ko ir taip jau buvo tikimasi iš mūsų). Galvojome, kad daugiau programų, daugiau įvykių, daugiau dalykų padarys mūsų parapiją labiau reikšmingą ir turinčią įtaką mūsų žmonių ir mūsų bendruomenės gyvenimams.

Tai įspūdingiausiai pasirodydavo kiekvieną gruodį. Mes laktėme darydami krūvas skirtingų veiklų, skirtų švęsti Kalėdas: pusryčiai su Kalėdų Seneliu, advento vainiko gaminimas, programa, kurią mes vadinome „Kalėdų tradicijos“, ir, aišku, kaip be kalėdinių giesmių mokymosi ir giedojimo. Visi šie dalykai dar labiau pakurstydavo pašėlusį lėkimą tame ir taip pakvaišusiam ir įtemptame metų laike. Galiausiai visos šios veiklos nevedė link didesnio ryšio su Jėzumi Kristumi, bet jos tikrai nualindavo mus.

..... Tęsinys kitame numeryje

NAUJIENOS IŠ UPYTĖS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Praėjus visoms Kalėdų laikotarpio šventėms, sausio mėnuo Upytės parapijoje yra daug ramesnis. Norisi pasidžiaugti vaikų ir jaunuolių, kurie ruošiasi sakramentams, aktyviu dalyvavimu sekmadieniais pamaldose. Manau, visi sutiks, jie pagyvina mūsų susirinkimus. O kai išsirikiuoja į eilę palaiminimui, tai galima pasidžiaugti, jog pas mus dar yra ateitis, auga nauja karta.

Sausio 14 d., kaip ir visuotinėje Bažnyčioje, taip ir Upytėje meldėmės už pasaulio imigrantus ir pabėgėlius.

Vasario 11 d. kartu su Lietuvos vyskupais ir tikinčiaisiais bažnyčioje visi, kaip viena bendruomenė, pasiaukojome ir paaukojome Lietuvą Nekaltajai Marijos, Lietuvos Globėjos, širdžiai.

Vasario 13 d. Upytės tradicinių amatų centras pa-

kvietė mus visus „sugūžėti į amatų gryčią, kad virtinių priraitytumėm, šoktumėm, tryptumėm, Gavėną apraudotumėm ir žiemai galą padarytumėm“. Taip atšvęsti Užgavėnes.

Norim pakviesti visus, kas gali ir nori labiau ir giliau išgyventi gavėnios laikotarpį, įsijungti kiekvieną penktadienį į kryžiaus kelio apmąstymus. Šiais metais kryžiaus kelias nebus einamas sekmadieniais po šv. Mišių, kadangi pamaldų metu bus giedami Graudūs verkimai. Nėra liturgiškai teisinga suplakti šias dvi atgailos formas bei Kristaus kančios apmąstymus. Ne visada, kas buvo „tradiciškai“ daroma yra gerai ir prasminga. Bandykime sąmoningiau išgyventi šį 40 dienų Kristaus kančios ir susikaupimo laiką, kad pasitiktume Velykas džiugiai.

2018 m. sausio mėn. parapijų pajamos

PAGRINDINĖS PAJAMOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienio rinkliava (01-07)	313,45	221,00	-
Sekmadienio rinkliava (01-14)	187,10	73,80	-
Švč. M. Marijos atlaidų rinkliava (01-15)	108,00	-	-
Sekmadienio rinkliava (01-21)	170,58	107,00	-
Sekmadienio rinkliava (01-28)	166,30	77,00	45,00

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Pentkadieniais 18 val. (nuo rugsėjo iki birželio mėn.)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:

Lapkričio–balandžio mėnesiais 12 val.

Gegužės–spalio mėnesiais 10 ir 12 val.

Laidotuvių atveju (išskyrus pirmadienius) 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Kovo 18 d. 14 val. (vasario 25 d. nebus)

Krekenavos slaugos ligoninėje

Ketvirtadieniais sutartu laiku

Bazilikoje išpažinčių klausoma

Pentkadieniais nuo 17.30 iki 17.55 val. bazilikos zakristijoje

Šeštadieniais nuo 11.30 iki 11.55 val. klausykoje bazilikoje

Sekmadeniais nuo 11.15 iki 11.55 val. klausykoje bazilikoje

Kitomis progomis išpažinčių klausoma pusvalandį iki šv. Mišių.

Norintys atlikti išpažintį kitu metu ar pageidaujantys dvasinio pokalbio su kunigu, kviečiami registruotis parapijos raštinėje.

Gavėnios laikotarpiu bus einamas **kryžiaus kelias** pusvalandį prieš šv. Mišias. **Pentkadieniais** kryžiaus keliui vadovaus parapijos vaikų ir jaunimo organizacija „Žolynėlis“, o **sekmadieniais** – įvairios parapijos grupės ir organizacijos:

02.18 – Parapijos „Caritas“

02.25 – Šventojo Rašto studijų grupės studentai

03.04 – Marijos legiono, Gyvojo rožinio būrelio nariai

03.11 – Vaikai, besiruošiantys Pirmajai Šv. Komunijai, ir jų tėveliai

03.18 – Vaikų ir jaunimo grupė „Žolynėlis“ ir jaunuoliai, besiruošiantys Sutvirtinimo sakramentui

2018 m. sausį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Vytautas Mataitis, 73 m.

Zenonas Misius, 63 m.

Liucija Irena Petrauskienė, 83 m.

Zenonas Drižys, 52 m.

Vilūnė Krikščiūnienė, 74 m.

Upytės parapijoje

Bronė Kavaliovienė, 98 m.

Prisiminkime Jūs maldose.

Krekenavos parapijos raštinės darbo laikas

☐ Nedirba

☐☐ – ☑ 8–12 val.

☑☑ 9–15 val.

☑☑☑ Valanda prieš ir po šv. Mišių

Trečiadieniais 18.30 val.

Krekenavos parapijos namuose vyksta

Šventojo Rašto studijos,
prasidedančios 18 val. šv. Mišiomis.

Kviečiame drąsiai prisijungti visus
norinčius giliau pažinti Dievo žodį!

Studijų audiorašus galite rasti www.krekenavosbazilika.lt

Marijos legionas renkasi šeštadieniais po 12 val. šv. Mišių altarijos patalpose (Bažnyčios g. 11).

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos vargonininkas

Arūnas Kotinskas, tel. 8 698 84657

Krekenavos parapijos ūkvedys

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Krekenavos bazilikos zakristijonas

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. 8 615 53708

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Krekenavos parapijos vaikų ir jaunimo veiklos

koordinatoriumi, Vadaktėlių bažnyčios zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. 8 622 10859

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. 8 605 81765

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė PAMI, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Kęstutis Lapiniauskas, Algirdas Pogužinskas

Nešti pas ligonius – Ramutė Valikonienė, Akvelina Pogužinskienė

Upytėje – Tadas Grybas, Tomas Černauskas

Nešti pas ligonius – s. Ingrida Kazlauskaitė

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė budi trečiadieniais ir ketvirtadieniais 15–17 val. ir šeštadieniais 13–15 val. Kitu metu kreiptis telefonu.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje
pirmąjį mėn. ketvirtadienį 20–21 val.
ir atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.
Adoracijos metu bus klausomasi išpažinčių

Ateikite, pasarbinsime Viešpatį!